

[Hendriksen.]

delsminister for et Øjeblik siden fremsatte —, og som udnævnes af Handelsministeren, samt 4 Medlemmer, der vælges efter Indstilling fra Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industriraadet, Landbrugsraadet og De samvirkende Fagforbund i Danmark.

Til allersidst vil jeg fremhæve, at vi har faaet gennemført, at den Valutaordning, der nu er til Behandling i det høje Ting, kun kommer til at gælde for Aaret 1935 og ikke, som oprindeligt foreslaaet af Handelsministeren, for Aarene 1935 og 1936.

Dette er i store Træk de Forandringer, og jeg tør paastaa Forbedringer, der ved vor Indsats er gennemført i det af Handelsministeren under 16. Oktober d. A. i det andet høje Ting fremsatte Lovforslag om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta. Jeg overlader roligt til det høje Tings Medlemmer og til hele Offentligheden at vurdere den konservative Indsats i denne Sag. Enhver, der objektivt vil vurdere Stillingen, enhver, der uhildet ser paa Forholdene, som de virkelig er, maa erkende, at der gennem den Indsats, mit Parti har gjort under Udvalgsforhandlingerne i det andet høje Ting, er opnaaet ganske overordentlig betydningsfulde og værdifulde Ændringer i Lovforslaget, som det oprindeligt forelaa.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg alligevel ikke og mit Parti heller ikke er tilfredse med Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, langt fra endog. Vi ved særdeles vel, at der ikke er mere at opnaa, og jeg venter ikke, at man i det høje Ting vil kunne gennemføre Ændringer i Lovforslaget, som det nu foreligger. Det, jeg ønsker at understrege meget kraftigt, er, at vor Tilslutning til Lovforslaget ikke i første Række skyldes de Ændringer, det er lykkedes at gennemføre, men først og fremmest det Ansvar, vi er os bevidst at have over for det danske Folk. Det er paa Grundlag af vort Ansvar over for Nationen, at vi har truffet vor Afgørelse. Det konservative Folkeparti kunde have ønsket ganske andre Foranstaltninger, kunde have ønsket, at den høje Regering var gaaet helt andre Veje, som jeg før omtalte, og vi behjælder den høje Regering, at den ikke har gjort det. Men saaledes som Situationen nu er, hvor Forholdet er det, at den gældende Valutalov udløber om 14 Dage, mente vi ikke, at vi som ansvarsbevidste Mænd og Kvinder kunde se den Situation for Øje, at Valutaloven løb ud, og at Landet

blev lagt aabent. Naturligvis kunde vi have hævdet, og hævdet med Rette, at det var Regeringen, der havde Ansvaret, og naturligvis kunde vi ogsaa have henvist til Partiet Venstre, paa hvis daværende Formand, Hr. Madsen-Mygdals Foranledning den første Valutalov — til Trods for de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 3die tingvalgte Medlem, har fremsat — saa Dagens Lys under 29. Januar 1932. Men fordi Partiet Venstre i denne Sag ikke har vist sig at være sit Ansvar bevidst, et Ansvar, der ifølge Forholdenes Natur er større end vort, har vi ikke ment, at det var forsvarligt for os at indtage den samme Stilling, selv om denne maaske i partipolitisk Henseende kunde have givet Bonus. Det var Samfundets vitale Interesser, der stod paa Spil, men det har Partiet Venstre glemt.

For den, der som jeg overværede Forhandlingen i det andet høje Ting og hørte Folketingsmand Christmas Møller sønderdele og sønderlemme det svage Forsvar, der førtes for Venstres mærkelige Stilling i denne Sag, staar det klart, at Venstre i alle Henseender, valutarisk, handelspolitisk, økonomisk, beskæftigelsesmæssigt, har tilsidesat Landets Interesser. Hertil kommer, at Partiet Venstres Forslag i Virkeligheden, som Folketingsmand Christmas Møller rigtigt karakteriserede det, over for Handelen er det skrappeste Valutaforslag, der endnu har været fremsat. Hvorledes vil man opfylde Englandstraktaten uden en Valutalov? Og hvorledes vil man kunne gennemføre Bestemmelser til Værn for den danske Valuta — hvis man ønsker at værne den danske Valuta — og Bestemmelser, der kunde gavne økonomisk og beskæftigelsesmæssigt, paa Basis af det Forslag, Partiet Venstre har stillet i det andet høje Ting? Ansvarsløst er det at ville kaste Landet ud i en saadan Stilling som den, Partiet Venstre her er gaaet ind for.

Men medens vi jo nu saavel under Forhandlingerne i Folketinget som under Forhandlingerne i dette høje Ting, hvor vi nys hørte Venstres ærede Ordfører, det ærede 3die tingvalgte Medlem, udtale sig, er naaet til nogenlunde, men dog ogsaa kun nogenlunde Klarhed over, hvad det er, Partiet Venstre tilsigter med sit Forslag, ved man endnu intet positivt om, hvad Landbruget vil. Jeg kan ikke tro, at Venstre i denne Sag repræsenterer Landbruget, saaledes som Partiet ved adskillige Lejligheder har ønsket at give det Udseende af, og jeg lyser efter Landbrugets Stilling til det foreliggende Lovforslag. Jeg har ogsaa